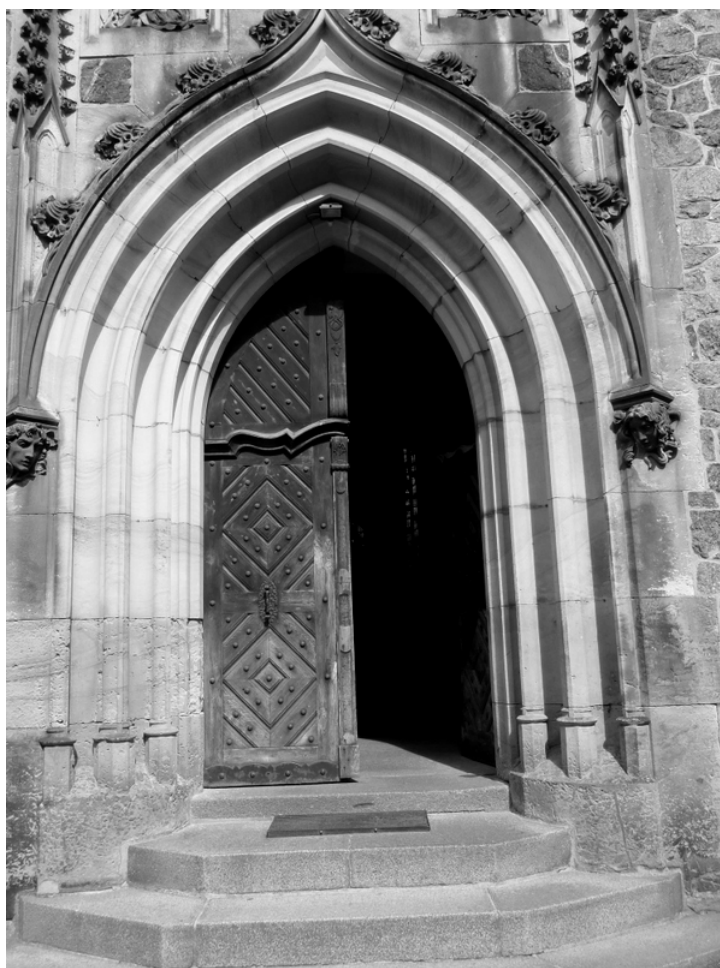

BRÁNA

AKTUALITY BRANICKÉHO SBORU ČCE

XVII. ročník číslo 11

listopad 2011

SLOVO NA ÚVOD

Římanům 12,9-11: *Láska nechť je bez přetvářky. Ošklivte si zlo, lněte k dobrému. Milujte se navzájem bratrskou láskou, v úctě dávejte přednost jeden druhému. V horlivosti neochabujte, buďte vroucího ducha, služte Pánu.*

Láska – to je slovo, které se v křesťanském slovníku objevuje často. Dvojpríkázání lásky říká: Miluj Boha a miluj bližního. Ježíš i apoštol Pavel mluví o tom, že láska je naplněním zákona. Víme, že láska je největší z trojice tvořené s vírou a nadějí. A jistě známe i trumfové eso biblických veršů o lásce: „Bůh je láska!“

Tentokrát ale apoštol v souvislosti s láskou varuje. Upozorňuje, že se snadno můžeme potkat s láskou, která není míněna doopravdy. S láskou která je jen hraná. A jakkoliv je to smutné, tak tohle může být i náš problém. Do tohoto totiž člověk „spadne“ docela snadno, když přestane myslet na druhé, ale na prvním místě má jen a jen sebe. Ve chvíli, kdy přestane brát druhé vážně a z druhých se mu stane nástroj. Prostředek k prosazení sebe sama a vlastních plánů.

Proto apoštol mluví o úctě. To je dnes často opomíjené slovo, ale ne tak v Bibli! Tam se v oblasti mezilidských vztahů jasně hovoří o úctě k rodičům, partnerovi, světské vládě a vůbec všem lidem kolem nás! Naše láska musí být spojena s úctou, tedy s tím, že bereme toho druhého vážně. Že jsme si vědomi jeho osobnosti a tuto osobnost respektujeme.

Je tak snadné pohrdnout rodiči, jako někým, kdo je zoufale nemoderní, se zastaralými a zkostnatělými názory.

Je tak snadné mít partnera jen jako „společenský doplněk“, jako někoho, koho mám jistého a užívat si s kým vím.

Je tak snadné prohlásit politiky a zákony za hloupé a omezující náš rozlet.

Je tak snadné nevidět v druhých někoho, kdo má v Božích očích právě takovou cenu, jakou máme my.

Jistě – může se stát, že rodiče mají na něco špatný názor, partner s námi nesdílí naše koníčky, ten který politik jen zneužívá svého postavení a lidé kolem nás kašlou na to, co si o nich myslí Bůh. Přesto od nás Bible očekává úctu, tedy že budeme jejich názory brát vážně. Že je i s jejich názory a postoji automaticky neodmítneme, ale budeme se nad nimi zamýšlet. Teprve takováto úcta pak dává správnou náplň i naší lásce. Teprve, když člověk bere vážně druhého, jeho přání, postoje, potřeby, tak teprve potom má smysl, aby toho druhého miloval.

Pak totiž tato láska není přetvářkou. Není to prosazování nás samých, našich představ o dobru, našich představ o tom, co ten druhý potřebuje či co by rád. Teprve, když totiž v úctě dáme přednost tomu druhému, tedy když mu pozorně nasloucháme a bereme vážně to, co říká, tak potom se můžeme navzájem milovat právě tou bratrskou láskou, o které mluví apoštol. Teprve pak má smysl být v takovéto lásce horlivý.

A co především – pak takovouto vroucí a horlivou láskou k bližním již v tomto světě sloužíme našemu nebeskému Pánu, který pomoc potřebným přijímá, jako by byla vykonána pro něj. Potom konáme v tomto světě Boží dílo, budujeme v tomto světě Boží království, měníme tento svět tak, jak si přeje Bůh.

JFP

STARŠOVSTVO

Zápis z 720. schůze staršovstva konané v pondělí 14. listopadu 2011

Přítomni:

členové: Pechar, Drápal, Bruncko, Dus, Holý, Chadima, Mazný, Slabý, Zvánovcová, Žilková, Hoznauer; omluveni: Novotný, Plhák, Stralczyńska

Biblický úvod: M. Žilková – píseň 426 (EZ – Tvá Pane Kriste věc to jest), 1.Tes 6.12, o boji víry, modlitba, píseň 559 (EZ – Ó ujmi ruku moji)

Příští schůze staršovstva bude 2. pondělí v prosinci tedy 12. prosince 2011, biblický úvod bude mít Dušan Bruncko.

Sestra J. Zvánovcová byla na konventu schválena jako zástupce do Jeronymovy Jednoty.

Vánoční hra bude provedena 4. adventní neděli 18.12.2011.

Přístavba

Poslali jsme na OÚ P4 žádost o prodej části pozemku pro budoucí přístavbu.

Sbírky:

Proběhly

Jubilejní toleranční dar – 12970,-Kč.

Na sociální a charitativní pomoc – 6800,-Kč.

Budou

20.11. na nepálského studenta (2. část)

25.12. na bohoslovce a vikariát

Je založen variabilní symbol 888 pro přístavbu. Pokud by někdo už teď chtěl posílat nějaké peníze na tento účel, ať používá VS 888.
Už nyní je tam 38840,-Kč.

Staršovstvo jmenovalo Dozorčí radu Střediska celostátních programů a služeb Diakonie ČCE.

Členové:

Eva Budzáková, Petr Firbas, Jarmila Čierná, Karolína Hrubá, Marie Jelínková, Ondřej Petr, Olga Richterová, Milan Souček, Josef Zeman,

Náhradníci:

Ivo Plhák, Miroslav Janeba

Nejbližší bohoslužby

27.11.2011 L. Rejchrt – 1. adventní

24.12.2011 sobota 16:00

25.12.2011 neděle 9:30, večere Páně, nebude nedělní škola.

31.12.2011 sobota 16:00

1.1.2012 neděle 9:30, večere Páně, ne rodinná

Společná modlitba Páně.

Zapsal A. Slabý

OVOCE DUCHA: POKOJ

Ga 5, 22. 23: „Ovoce Božího Ducha však je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost a sebeovládání.“

OVOCE DUCHA JE POKOJ

Dva významy se nám sbíhají ve slově „pokoj“, ale oba v posledku ukazují jedním směrem. V té místnosti, zvané „pokoj“ mohlo dítě „po – kojení“ ležet a odpočívat. Nikdo ho nerušil, koneckonců – proč by to dělal. Jen ať spí a stihne se zase něco udělat. Což ale dítě neví a v pokoji si užívá pokoj.

„Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne jako dává svět, já vám dávám. Ať se srdce vaše nechvěje a neděsí!“ (J 14, 2) říká Pán Ježíš a nabízí nám stejný prožitek. Naše uklidnění a možnost si odpočinout, protože to, co mělo být uděláno, tak uděláno bylo. Jsme *ospravedlněni z víry, máme pokoj s Bohem skrze našeho Pána Ježíše Krista.*“ (Ř 5, 1) Takový pokoj – to je víc, než jen vědomí, že mohu přicházet bez obav k Bohu, protože vím, že mi odpustí. To je vědomí, že už dávno odpustil. Že mezi mnou a jím je to srovnané a já mohu

k Bohu přicházet ne jako k usmířenému soudci, ale jako k příteli. Ty chvíle, kdy jsme bojovali proti Bohu, ty jsou smazány a zapomenuty.

Od tohoto pokoje s Bohem se mohu odrazit dál – k hledání pokoje s lidmi kolem sebe a konečně i pokoj sám se sebou. „*Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout. Vezměte na sebe mé jho a uče se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce: a naleznete odpočinutí svým duším.*“ (Mt 11, 28. 29) U Pána Ježíše se to můžeme naučit, jak se takový pokoj hledá a nalézá.

Mám na to příběh o dvou malířích. Každý z nich namaloval obraz, kterým ilustroval své chápání toho, co je pokoj. První si vybral klidné, nehybné jezero v odlehlých horách. Druhý namaloval burácející vodopád, nad jehož zpěněnými vodami se skláněla křehká bříza. V její koruně bylo hnízdo a v něm seděl drozd téměř promočený jemnou sprchou šířící se z vodopádu.

V tomto světě plném zmatku a nepokoje se nestává často, že najdeme odpočinek u opuštěného horského jezera. Mnohem častěji musíme vyhledat odpočinek uprostřed ruchu a zmatku reálného života. Tímhle směrem ukazuje Pán Ježíš – ne hledat místo, kde bude ten vytoužený pokoj, ale vyrovnávat se situacemi tak, jak přichází a budovat pokoj v nich. Pokoj totiž nezávisí na samotných situacích, ale na tom, jak se s takovými situacemi vyrovnáme.

Takhle je to v rodině – ne tak, že najdeme ideálního partnera a budeme mít dokonalé děti či vnoučata, ale že se sami budeme snažit stát se dokonalými partnery a svým dětem ideálními rodiči či prarodiči.

Takhle je to v církvi – ne tak, že v hledání té pravé projdu všechny církve, sbory a společenství, které mám v dosahu, ale že se sám budu chovat jako slušný křesťan a toto společenství, kde vládne pokoj, tak budu budovat.

„*Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne jako dává svět, já vám dávám. Ať se vaše srdce nechvěje a neděsí!*“ (J 14, 27) – tuhle větu řekl Pán Ježíš krátce před ukřižováním. I na tom můžeme vidět, že pokoj je něco, co ani tak moc nezávisí na vnějších podmínkách, ale na nás a na našich postojích k bojům a zápasům, kterými musíme projít.

JFP

PŘÍSTAVBA

Přístavba, plyn, elektřina a dopis Dana Ekarta

Staršovstvo obdrželo dopis Dana Ekarta, který byl zaslán též časopisu Brána. V dopise bratr Ekart klade otazníky nad účelností přístavby. Staršovstvo je přesvědčeno, že řada aspektů, které bratr Ekart uvádí, již byla ve sboru dostatečně projednána. Jsme si ale současně vědomi toho, že se chystáme k závažnému rozhodnutí, které bude vyžadovat nemalou obětavost ze strany členů sboru, a že by

tedy neměla ve sboru zůstat žádná pochybnost o důvodech a motivech postupu, který staršovstvo zvolilo.

Protože bratr Ekart napsal svůj text jako tabulku, kterou lze v Bráně těžko reprodukovat, uvádíme níže prakticky celý jeho příspěvek po částech, za kterými následuje naše reakce.

Úvod dopisu:

Vážené staršovstvo, chtěl bych, aby se na celosborovém shromáždění hlasovalo o více variantách rekonstrukce našeho kostela než jen o jedné. Tedy ne něco na způsob tomu, zdali chceme klubovnu nebo ne. Předkládám Vám model toho jak by návrh na celosborové shromáždění mohl vypadat a prosím Vás o jeho doplnění o konkrétní částky v korunách. Tedy vždy pod každou variantou by mělo být napsáno jaké bude mít celkové investiční a roční provozní náklady. Děkuji. S bratrským pozdravem, Dan Ekart

Alternativy, které bratr Ekart uvádí, jsou

- A** rozšíření předsálí o 0,8 m do stran + vytápění na noční proud
- B** rozšíření předsálí o 0,8 m do stran + vytápění na zemní plyn
- C** přístavba jako samostatný objekt + vytápění na noční proud
- D** přístavba jako samostatný objekt + vytápění na zemní plyn

Podle Danova mínění je co do investičních (tedy pořizovacích nákladů) možno klasifikovat uvedené varianty tak, že u **A** jsou náklady *nízké*, u **B** *střední* a u **C** a **D** *vysoké*. Provozní (tedy průběžné) náklady se mu jeví jako **A** *nízké*, **B** *střední*, **C** *střední až vysoké* a **D** *vysoké*. K tomu uvádí i určité argumenty, které níže reprodukuje.

Vyjádření k alternativě rozšíření předsálí o 0,8 metru a k metodice hlasování:

Toto byla původní alternativa, se kterou veškeré úvahy o vylepšení zázemí našeho sboru počaly. Tato alternativa byla po diskusi jak ve staršovstvu, tak ve sboru jako celku opuštěna. Je možné, že případný neúspěch v řízení o stavebním povolení nás donutí se k ní vrátit. V současné době však staršovstvo považuje následující argumenty proti za zásadní:

1. Rozšíření objektu o jedno pole na každé straně přední části přinese relativně málo místa. Efekt bratr Ekart hodnotí slovy *Jardova kancelář více do čtverce, více prostoru pro kuchyň, záchody a klubovnu pro malé děti, menší náklady na vytápění díky tomu, že to bude jeden objekt*. S tím lze téměř souhlasit, ovšem s výhradou, že pokud má být sociální zázemí důstojné a přístupné vozíčkářům, tak i při rozšíření musí být pro záchody použita část prostoru kanceláře. Vstupujeme-li do budovy, tak nalevo ani po rozšíření nelze vytvořit dost místa pro jen trochu rozumně použitelnou

kuchyňku., takže ta by musela být vpravo od vchodu na úkor presbyterny (nebo, chcete-li, *klubovny pro malé děti*), jejíž velikost by se tudíž nijak výrazně nezvýšila. Přitom plánovat přestavbu záchodů bez jejich zpřístupnění vozíčkářům se jeví jako něco pro dnešní dobu nevhodné.

2. Potřeby sboru by tedy rozšíření naplnilo jen omezeně. Jaké to jsou potřeby:

(a) nedělní škola se potýká s nedostatkem místa – pokud je presbyterna využita pro nedělní školu, je to na úkor prostoru pro maminky s kočárky a dětmi. Bylo by vhodné, aby maminky s dětmi měly prostor pro přebalení. Po uskutečnění přístavby by mohlo jedno oddělení nedělní školy být v apsidě, a další dvě v přistavené budově (tak řečeném srubu).

(b) V současnosti je návštěvnost setkání mládeže někdy i přes třicet účastníků.

Apsida se pro tento účel stává malou.

(c) Schůzky dorostu a další podobné aktivity jsou často zdrojem nespokojenosti s tím, že chrámový prostor je využíván k jiným než bohoslužebným účelům.

(d) Tento důvod by sám o sobě jistě nestačil, ale přístavba umožní i pořádání akcí, které jsou dosud v Braniku realizovány s velkými obtížemi – jako je například svatba s následným programem a pohoštěním nebo setkání na úrovni seniorátu.

(e) Je i určitá naděje, že lidé mimo církve, pro které je samotný vstup do kostela problém, přijdou do civilně laděného objektu snadněji.

3. Na architektonickou kvalitu našeho sborového domu lze samozřejmě mít různé názory. Nicméně názor bratra Davida Vávry, že jde o dílo s proporcemi natolik vyváženými, že by neměly být měněny, pro mnohé z nás má velkou váhu.

Zhruba před rokem byli účastníci bohoslužeb opakovaně vyzýváni, aby se po bohoslužbách zdrželi k diskusím nad návrhy bratra Vávry, které zahrnovaly i onu variantu rozšíření o jedno pole. Mezi těmi, kteří možnost využili, jsme nezaznamenali nikoho, kdo by dával přednost takovému rozšíření před výstavbou nového objektu. Bratr Ekart nás žádá, abychom pro variantu **A** uvedli *náklady v korunách jak u provozních tak investičních nákladů*. Rád by, aby to tak bylo u všech variant. Tomuto požadavku nemíníme vyhovět. Varianty **A** a **B** se nám nejeví jako skutečné odpovědi na potřeby sboru, a proto nechceme investovat do jejich podrobného rozboru. Je třeba si uvědomit, že jedna věc jsou předběžné odhady, které se snadno provedou, a kterým realita pak málokdy odpovídá, druhá věc je seriózní odhad, který vyžaduje angažmá odborníků a jejich nemalou časovou investici (a za tu se musí také většinou nemálo zaplatit). Strategii staršovstva je vybrat tu variantu, která po konzultacích s odborníky vyjde jako nejslibnější, tu zpracovat a sboru prezentovat, a to včetně odhadu finančních nákladů. Z dopisu Dana Ekarta pro nás vyplývá především to, že je na místě, abychom sboru zprostředkovali i průběh oněch konzultací. Tomu je věnována další část tohoto textu, která porovnává vytápění plynem a elektřinou.

Je tedy patrné, že podnětu bratra Ekarta, aby staršovstvo nechalo hlasovat o variantách tak, jak on je navrhuje, nehodláme vyhovět. Pro varianty **A** a **B** neshledáváme dostatek důvodů a otázku vytápění považujeme za příliš odbornou na

to, aby byla předmětem hlasování. Nicméně naše odmítnutí Danova návrhu není znemožněním toho, aby se na sborovém shromáždění o těchto variantách nehlasovalo. Jednací a volební řád církevního zřízení ČCE upravuje na úrovni sborového shromáždění podrobně pouze průběh voleb. Pokud však použijeme jako vzor podrobný popis jednání na konventu, tak se jeví jako vhodný postup to, že po každému návrhu staršovstva bude možnost podat protinávrh, případě i více protinávrhů. Protinávrh musí být jasně formulovaný (je-li složitější, měl by být připraven písemně). Kdokoliv ze shromáždění může poté navrhnout, aby se shromáždění protinávrem nezabývalo (tomu se v demokratické hantýrce říká přechod k dennímu pořádku). Pokud takový návrh zazní, hlasuje se o něm jako o prvním. Pokud nezazní, hlasuje se nejprve o protinávru a teprve pak o původním návrhu. Protinávrh by ovšem neměl být pouhou negací původního návrhu. Jeho podstatou by tedy nemělo být, že se předem oznámený návrh zamítne. V daném kontextu by protinávrh například mohl požadovat, aby sborové shromáždění zavázalo staršovstvo vypracovat podrobně projekt rozšíření přední části kostela s tím, že se jednání sborového shromáždění přerušuje do té doby, než se tak stane. Nebo by mohl požadovat, aby se hlasovalo o předloženém návrhu tak, že se vyjme otázka vytápění a o té se bude hlasovat samostatně. Staršovstvo bude samozřejmě vnímat protinávry tohoto typu jako komplikaci, ale současně chce, aby se sbor pro uvažovanou dostavbu rozhodl opravdu svobodně a bez pocitu, že je do nějakého konkrétního modelu postupu nepatřičným způsobem tlačěn. To považujeme za vyšší hodnotu než bezproblémové přijetí řešení, ke kterému jsme po pečlivých a dlouhých úvahách dospěli.

Hodnocení jednotlivých variant bratrem Ekartem

A: *Menší náklady na vytápění díky tomu, že to bude jeden objekt, nebudou tepelné ztráty při přenosu tepla z případné přístavby zemí, vyměnily by se jen akumulární kamna, třífázové rozvody elektrického proudu by se zachovaly, tím pádem menší investiční náklady než při vytápění na plyn.*

B: *Jeden plynový kotel, měděné potrubí pro topení, radiátory, kterých by muselo být více než těles akumulárních kamen, maximálně 90 procentní účinnost plynových kotlů, nutnost revizí kotlů, vyšší investiční i provozní náklady.*

C: *Podstatně vyšší investiční náklady na stavbu přístavby a také podstatně vyšší provozní náklady na provoz obou objektů díky nekompaktnosti kostela, musely by se kácet tři vzrostlé stromy a jedna borovice v rohu (z toho jasan, jedle douglaska staré cca 50 let).*

D: *Dva plynové kotle, nejvyšší investiční i provozní náklady, ceny zemního plynu nebudou za 50 let stagnovat, protože to není obnovitelný zdroj energie.*

Plyn a elektřina

Znát cenu jednotlivých typů energií do budoucnosti nelze. Nedávno například proběhla sdělovacími prostředky zpráva, že ceny elektřiny v příštím desetiletí vzrostou o sto procent v souvislosti s plánovaným odchodem Německa od jaderné

energetiky. Rozlišit, jak dalece jsou takové a podobné zprávy ovlivněny něčími zájmy a jak dalece jsou skutečně poctivým odhadem, je bez mimořádně široké a hluboké odborné znalosti nemožné. Přírodního plynu se zdají být ve srovnání s ropou stále obrovské zásoby. Navíc nelze vyloučit příchod nových technologií získávajících plyn z krystalických břidlic, což by mohlo učinit Polsko velkým producentem. V současné době stále platí, že přechodem na vytápění plynem lze ušetřit velké prostředky (stalo se tak například před několika lety na pražském Hradě). Uvažovat v horizontu 50 let je zbytečné, neboť topné soustavy se projektují s životností maximálně třicet let.

Je pravda, že plyn není zdrojem trvale udržitelným. Proto jsme vážně přemýšleli o vytápění kamny. Tak by snad šlo zabezpečit plánovanou přístavbu (srub), ale těžko by tak šlo vytápět sborový sál. Kvůli jednoduchosti údržby a minimalizaci nákladů je samozřejmě žádoucí mít pouze jeden topný systém. Navíc izolace plánované budovy bude taková, že 95% spotřeby energie půjde na vytápění současné sborové budovy. Jádrem otázky tedy je, jak nejlevněji vytápět sborový sál. To, kde bude kotel umístěn, kupodivu nehraje roli při provozních nákladech. Izolaci vedení lze provést tak, že tepelné ztráty jsou minimální. Je ale pravda, že investiční náklady na tepelné vedení ze srubu do hlavní budovy a na jeho izolaci mohou přesáhnout deset tisíc korun. Zvažovali jsme i řešení pomocí tepelného čerpadla. Tam jsou dva problémy: vysoké pořizovací náklady a obtížnost zabezpečení proti vandalům.

Dnešní plynové kotle jsou velikostí nevelké. Mnoho prostoru nezaberou. Umístění v plánované budově má přesto dobré důvody: místa v přední části kostela je tak málo, že instalace dalšího zařízení by bylo na úkor jiných funkcí. (Navíc ve střednědobém horizontu se počítá i s přestavbou současných záchodů, takže do tohoto prostoru by nemělo být příliš zasahováno.) Instalovat kotle v zadní části by s sebou neslo nutnost delšího rozvodu plynu. Zdá se, že určitý problém by mohl být i s umístěním plynového kotle v ryze dřevěné budově. Současně (viz níže) je žádoucí mít vytápění přistavované budovy integrované s vytápěním hlavního sálu.

Přizvání odborníci – lidé s praxí délky mnoha desetiletí – se nás ptali především na provozní režim kostela. Je velmi ošidné přenášet zkušenosti z jedné stavby na druhou. Pro náš hlavní sál je typické, že se využívá během týdne poměrně málo a že nelze zabránit značným tepelným ztrátám (byť v dlouhodobém horizontu je třeba otázku zateplení hlavního sálu sledovat a pokud možno i řešit). Proto námi přizvaní odborníci navrhli řešení, jež počítá s poměrně výkonnými plynovými kotli, které budou schopny prostor vytopit relativně rychle (předpokládá se doba okolo čtyř hodin). Ostatní místnosti (v obou budovách) budou vytápěny průběžně. Topný režim bude proto možno nastavit tak, aby veškerý výkon kotlů před shromážděním byl orientován na hlavní sál. Takového řešení nelze pomocí akumulčních kamen dosáhnout. Jejich užívání vede k velkým ztrátám a navíc se na výkyvy počasí dá reagovat pouze velmi omezeně, což občas vede k teplotě, která nepříjemně narušuje průběh bohoslužeb. Navrhované řešení by mělo přinést významnou úsporu v řádu desetitisíců ročně.

Jeho podstatou ovšem není použití plynu, ale způsob rozvodu tepla. Teplo z kotlů se vhání větráky do vytápěného prostoru. Není to tedy tak, že by byly podél obvodu kostela plynové hořáky nebo topné spirály. Podél obvodu bude teplovzdušné vedení, ze kterého bude do prostoru kostela vháněn vzduch (v odborné terminologii se používá název *fancoil*). Pokud by se z nějakého důvodu ukázalo být plynové vytápění neúměrně drahé, lze vyměnit plynové kotle za kotle elektrické. Ne, že bychom něco takového předpokládali. Na rozdíl od vytápění akumulacími kamny, kde je sepětí s jedním energetickým zdrojem nevyhnutelné, má však nové řešení výhodu, že změna energetického zdroje znamená zásah pouze na jednom místě systému. Cena plynu za kilowatthodinu se drží již dosti dlouho na koruně třiceti haléřích. Cena elektřiny se pohybuje od šedesáti haléřů do pěti korun a závisí na objemu odběru. Z hlediska hospodaření sboru odebíráme elektřinu hodně, ale to by nás nemělo svést k úvahám, že můžeme získat ty ceny nejnižší, platné pro průmyslové odběratele. Zdá se, že těžko bychom našli dodavatele, který by šel pod hranici dvou korun. I kdyby se však něco takového podařilo, bude to cena dlouhodobě nejistá (možná někteří víte něco o tom, jak se na počátku devadesátých let v době přebytku elektřiny někteří nechali zlákat a přešli na vytápění přímotopy, což se následně pořádně prodražilo).

Asi by se na závěr tohoto oddílu slušelo říci, že je to pořád zpráva o současném stavu jednání. Předpokládáme, že výše popsané řešení se bude shodovat s tím, které budeme předkládat ke stavebnímu povolení. Ale nelze vyloučit, že při jednání s úřady se objeví faktory, které si vynutí změnu.

Chápeme, že ve sboru se může již objevovat jistá netrpělivost, neboť se zdánlivě toho mnoho neděje. Staršovstvo vycházelo z toho, že sbor není v situaci, kdy potřebuje nové prostory okamžitě. Proto jsme mohli věnovat opravdu hodně času diskusi nad různými způsoby řešení. Po několik měsíců jsme viděno zvenku byli skutečně málo akční. Představte si ale hypotetickou situaci, kdyby část staršovstva s navrhovaným řešením nesouhlasila a šířila ve sboru s ním nespokojenost. Takové situace se v církvi přihodily, a ne jednou. V Braníku by to jistě proběhlo relativně kultivovaně, ale i tak by to na životě sboru nechalo své stopy. Diskuse trvaly dlouho také kvůli velké časové zaneprázdněnosti bratra Davida Vávry, se kterým pochopitelně bylo třeba naše návrhy změn konzultovat. Ve chvíli, kdy staršovstvo dosáhlo jednoty, požádalo jeho architektonickou kancelář o vypracování podkladů pro žádost o stavební řízení. Na tom se pracuje od začátku léta. Předpokládáme dokončení v brzké době, ale přesné datum neznáme. Bratr Vávra vyšel sboru v mnoha věcech vstřícně, a tak i my chceme jednat vstřícně a netlačit na termíny, které by mu mohly způsobit problémy. Samozřejmě, že si klademe otázku, zda komunikace se sborem o probíhajících pracích je adekvátní. Ale asi každý, kdo byl v nějaké pozici odpovědnosti, ví, že takový rozhovor není možné vést soustavně, ale jen v určitých fázích přípravy díla. Na začátku jsme takovou možnost nabídli a také vyzvali ke spolupráci každého, kdo by se chtěl soustavně na přípravách podílet. Dopis bratra Ekarta nám připomenul, že by bylo dobře něco z našich úvah a diskusí předložit sboru již nyní v soustavnější

formě. Výsledkem je tento článek. Leccos z něho zaznělo při ohláškách, ale chápeme, že to nemuselo stačit.

Kácení stromů

Jak už je uvedeno výše, definitivní podklady pro stavební řízení ještě k dispozici nejsou. Ze studie bratra architekta Davida Vávry vyplývá, že v prostoru plánované přístavby ze vzrostlých stromů stojí jen jeden, a to jasan o průměru 40 cm. Kácení žádného jiného stromu návrh nepředpokládá. Samozřejmě, že toho jasanu bude škoda, jako každého stromu v Praze. A budou s tím i problémy při stavebním řízení. Nicméně pokácení zmíněného jasanu není podle našeho názoru tak velkým zásahem do okolí, aby kvůli němu bylo od plánů přístavby odstoupeno.

Za staršovstvo vypracoval Aleš Drápal

OBNOVA MANŽELSKÝCH SLIBŮ

V neděli 16. října si manželé **Marta a Jaro Křivohlavých** s vděčností připomněli **60 let společného života** a přijali požehnání pro další společnou cestu.

Poté se i další účastníci bohoslužeb, žijící v manželském svazku, připojili k obnově svých manželských slibů.

OHLÉDNUTÍ ZA (NEJEN) LETNÍMI AKCEMI

16. října jsme se po bohoslužbách mohli seznámit s akcemi, které letos pořádal náš sbor nebo YMCA Braník. Mnozí přítomní si zopakovali co mohli společně prožít. Vzpomínali na nejrůznější hry, na veselé i napínavé situace, na kamarády.

Slovem, fotografiemi, filmem jsme byli vtaženi do děje na třinácti různých místech.

Dostali jsme se na běžkách na Modravu; do podzemí v Moravském krasu; na faru v Strměchách; na katolickou faru, kde děti z malého tábora zachraňovali Huberta Kopečka; na výpravu o přežití; do Janských Lázní na sborovou dovolenou; na prodloužený víkend rodičů s malými dětmi „malá vodička“; na týdenní plavbu po Lužnici; na deštivý tábor starších dětí v Pecce;

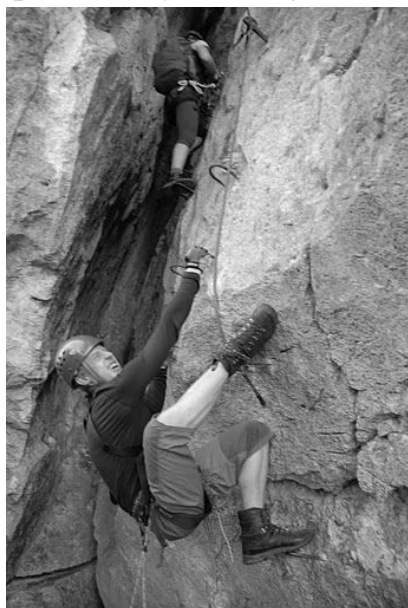
na tréninkovku, která se konala nejen na vodě, ale i pod deštivou sprchou; na plavbu po řece Moravě; na horolezeckou výpravu do Rakouska; na sjíždění pražských jezů.

Ohlédnutí bylo dobré – po všech stránkách:

Z promítnutých fotografií:

Horolezecká výprava do Rakouska

Sportovní klání na Pecce:

CESTA TAM A ZASE ZPÁTKY

Už jste to slyšeli? Jen co jsme zahnali Hagen a mysleli si, že v Českém krasu je již klid a strašidlům odzvonilo, objevil se DRAK. A nejen to ... Jsou místa, kde je jednou obyčejný les, ale náhle se vše mění, kupříkladu na tajuplnou krajinu z románu J. R. R. Tolkiena. Toť pro nás výzva.

Léto sice ještě neskončilo, ale to ráno bylo již zcela podzimní. Mlha, zima, hnusně. Vlak nás vysadí v Zadní Třebáni, ale zde civilizace končí. Z vedoucích se náhle stávají čarodějové apod., z dětí trpaslíci (tedy rozhodně ne ti zahradní vhodní jen na ozdobu skalky). Mlha a mlha. Prý má být hezky. Míjíme ceduli o karlštejském vinobraní, oznamující uzavření Karlštejna. Ono to nějak dopadne. Dopadlo. Už se těším na krásnou vyhlídku na Karlštejn – támhle

někde v té mlze. Jen co vylezeme z lesa, zázrak: sluníčko, modré nebe, mlha ustupuje, prostě nádhera. Svačíme.

Jenže na začátku Karlštejna nás čekají nesmlouvaví výběrčí – tedy zlí obři. Děti zdarma, dospělí historický oděv nebo 100 Kč. My chceme jen projít. Tak se je nějakou dobu snažíme ukecat a poté obejít. Pohlcuje nás divočina, a to čím dál tím větší. Pod námi ploty, jinde křoví. Přiznejme si porážku, přejdeme kopec a tvařme se jako nic, že jsme zase na vyhlídce, jen o něco později a poněkud poznamenáni křovím. Zato ty obry jsme dozajista zmátli. Tak na druhou stranu a přes jiný kopec. Napodruhé máme štěstí. Pěšinka šplhá vzhůru a již jsme vysoko nad údolím. Karlštejn, pardon hrad obrů, je naproti nám a obři o nás nemají jistě ani tušení ... Místo hlídání si na hradě udělali mejdan. Pěšinkou sestupujeme zvolna dolů, jenže ouha, ona náhle končí. Před námi jsou kopřivy a křoví (to už tady dlouho nebylo!).

Ti chlápkové, poklidně sedící a popíjející pivo, byli asi notně zaskočení, když se nad nimi rozhrnulo křoví a začaly z něj vyskakovat děti... Miluji zkratky. Hlavně nenápadně. Jsme uprostřed veselice. Pryč odsud, než si nás někdo všimne! Ale ten pocit zadostiučinění... To jsme s nimi vyběhli. Ale máme hlad.

Po obědě jdeme kolem Malé Ameriky, vzpomínáme na předloňskou výpravu. A už jsme na místě. V temné sluji žije drak. Jak ho ale přemoci? Batohy si tady nechte. „Né, zase nám je ukradnete!“ Třeba vám pomůže Glum, bydlící ve druhé jeskyni. Ten je rád, že si má s kým popovídat. Dává hádanku za hádankou a za odměnu děti dostávají kouzelný prsten. S ním je drak neuvidí. Batohy sice nezmizely, ale co je to za překvapení? Nějak ztěžkly. Takových pár poctivých kamenů opravdu potěší! A teď vzhůru na draka! Jeden po druhém odcházíme chodbou do druhého lomu a tam již začíná závěrečné střetnutí. Draka jsme samozřejmě přemohli a ukořistili jsme jeho poklad... A to je konec dalšího strašidla. Jenže, bylo opravdu poslední?

Milan Bareš

TÁTO, MÁMO, V KOMOŘE JE MYŠ

Možná, že jste si jí také všimli. Tu bydlí pod piánem, jindy je v kanceláři a dělá neplechu.

Tu noc před výpravou jsem spal v kanceláři. Najednou šramot v koši. Jen co zvednu hlavu, zvuk ustane. Usnu, a je to tu znovu. Máme v kostele myš a navíc mě nenechá ani vyspat. Ale nejen to – Jardovi dokonce nakousala balíček kafe – snad dlouho pracovala na počítači a potřebovala vzpruhu, aby neusnula – no budiž, ale ty bobky do pytlíku dělat nemusela. Hele, proč se vlastně říká chudá jak kostelní myš? Myslel jsem si, že je plachá – viděli jsme ji večer na posezení po mládeži, jak vyběhla zpod piána a zmizela v lavicích. Ale to, co předvedla při bohoslužbách, navíc s mezinárodní účastí ... Jen doufám, že neprijde

navštívit někoho, kdo je na myši alergický – je pravda, že hysterické ječení, případně skákání na lavici může značně obohatit bohoslužby, ale ta ostuda! Ale můžeme ji zaměstnat. Zatímco my stále nemůžeme najít díru na protažení kabelu z kanceláře do kostela, ona ji našla. Nebo je jich víc? Pustit sem kocoura, ať tu myšku vyšťourá? to asi nepůjde. Nebo přijdou ke slovu pastičky? Chtěl jsem to udělat jinak, a humánně. Podruhé probuzen, hledím šerem ke koši. Je tam! Jen ji nevyplašit. Probudila se ve mně šelma. Plížím se ke koši, v ruce košili. Už se těším, jak ji v koši uvězním a vyhodím ven. Skok, už je koš přikrytý a milá myška uvězněna. Jenže... zatřesu košem a ticho... Před chvílí v něm přece byla! Prohrabu papíry. Nic. A myš? Už je dávno pryč. Marná sláva, tahle práce není pro každého. To může dělat jen někdo šikovný natolik, že může i myšky chytat. Milan Bareš

Od napsání myšího článku běhlo pár dnů – a ejhle:

Ale pomalu s radostí: myšky mívají hodně dětiček!

TURISTÉ

Milí turisté a turistky,
na posledním výletě jste projevili zájem navštívit kostel sv. Gabriela na Smíchově (v sousedství zahrady a letohrádku Kinských). Jde o opravdu nevšední památku (vzácný příklad beuronského slohu). Navázala jsem kontakt se správou kostela a jsme 27. listopadu ve 14 hodin očekávání: můžeme si kostel prohlédnout a budeme mít i zasvěcenou průvodkyni, paní Monicu Šebovou (Šporkovou). Mám radost, že se podařilo prohlídku bez problému vyjednat. Paní Šebová dokonce vyjádřila potěšení nad naším zájmem a bez váhání souhlasila s naším obvyklým termínem - čtvrtou nedělí v měsíci. Tak tedy hlavně přijďte, rezervujte si tento termín, abychom si neudělali ostudu. Těším se na vás a moc všechny pozdravuji Lenka

Takže: **všichni** (nejen pravidelní účastníci výletů) **jste zváni** na tuto vycházku **v neděli 27. listopadu 2011.**

Po bohoslužbách odjedeme směr Petřín a park Sacre Coeur, odkud jsou krásné pohledy na Prahu (event. se zastávkou na občerstvení). Před 14. hodinou se přesuneme ke kostelu sv. Gabriela.

Je možno přijít i před 14. hodinou přímo ke kostelu sv. Gabriela.

Pravidelný sborový program

Neděle 9,30 bohoslužby

první neděle v měsíci rodinné,
třetí neděle vysluhována
sv. večeře Páně

Úterý 17,45 modlitební setkání

18,30 mládež

Středa 15,30 a 17 maminky s dětmi

18,00 biblická hodina

Čtvrtek 8,05 čtení katechismu

20,00 PoMlaSg „třicátníci“
(nepravidelně)

Pátek 16,00 dorost (děti 8-12 let)

úřední hodiny faráře

Jaroslava Pechara:

úterý a středa 14,00 – 16,00

čtvrtek 10,00 – 12,00

Obsah:

Slovo na úvod – láska	2
Staršovstvo	3
Dar Ducha sv. POKOJ	4
Přístavba	5
Obnova manželských slibů	11
Ohlédnutí za letními akcemi	12
Cesta tam a zase zpátky	13
Myš	14
Turisté – pozvánka na 27.11.	15

obrázek na titulní stránce: kostel v Klatovech

Pán Ježíš řekl:

Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj
vám dávám; ne jako dává svět, já
vám dávám.

Ať se vaše srdce nechvěje a neděsí.

Jan 14,27

BRÁNA

XVII. ročník, číslo 11, LISTOPAD 2011

Pro členy a příznivce sboru ČCE Praha – Braník.

Redaktorka: Růžena Černá

Redakční rada: J. Čierná, J.Holý

Příspěvky odevzdejte redakci nebo pošlete
mailem na adresu mscerny@volny.cz.

Uzávěrka: druhé pondělí v měsíci.

Sbor Českobratrské církve evangelické

Modřanská 118, 147 00 Praha 4 – Braník

tel.: 244 461 037

<http://branik.evangelnet.cz>, branik@evangelnet.cz

číslo účtu: 135027438/0300

Variabilní symboly:

111	křesťanská služba
222	salár
333	dar
444	Jeroným. jednota
555	nepálský student
888	přístavba